

[Glistrup]

er disse 4 mia kr.s fradrag, som bevirker, at ministeren kan skilte med, at forslaget er erhvervsvenligt. Det er simpelt hen noget, der peger bagud og vedrører fortiden fuldt og helt, men som forligspartierne altså tilsyneladende totalt er gået i gyngen på. At man så yderligere får strukket indrømmelsen af dette fradrag på de 4 mia kr. ud over en periode, som eventuelt kan vare op til 25 år, det er igen en socialdemokratisk mesterkunst ud fra de synspunkter, som nu engang er socialdemokratiets.

Her vil fremskridtspartiet selvfølgelig komme med et ændringsforslag. Jeg kan godt fortælle, hvordan det kommer til at se ud, nemlig at den enkelte bondemand får en afskrivningsret på sit forskelsbeløb med højst 25 pct. om året. Det vil sige, at den, der afskriver det hurtigst, gør det over 4 år, og vi vil i hvert tilfælde være færdige med det i løbet af en 10-årig periode.

Den næste sukkerpille, som man kommer med fra socialdemokratiets side, er, at man siger: nå ja, men almindelige konjunktursvingninger vil vi skam ikke beskutte. Men fortsætter man med det kluddermikleri, som præger vores politik nede i EF, kan vi ganske roligt se i øjnene, at følgen bliver, at vi får faldende priser. Det vil sige, at den bondemand, der f. eks. har 100 køer, der falder 1.000 kr. pr. stk. i et år, og som har lidt et tab på 100.000 kr., han skal, sådan som ministeren har udformet § 3, stk. 2, sidste led – uden at slå på tromme for det – i det år, hvor han har tabt 100.000 kr., indtægtsføre 100.000 kr., lægge 100.000 kr. oven på sin skattepligtige indkomst. Det siges der ikke noget om til forligspartierne, men det bliver skam også en ganske god skattekilde.

I øvrigt kører man det igennem på basis af, at man siger: ja men så kan landmanden nedskrive med 1/3 på værdien. Så tror man, at det er et stort og godt fradrag, men det er bare den forskubning, vi også kender fra lageropgørelsesreglerne. Har man taget fradraget det ene år, vil man meget let kunne komme til, at man i virkeligheden skal indtægtsføre noget det næste år.

Man hævder, som hr. Erenbjerg også gentog, at den ændrede afgrænsning af stambesætning og salgsbesætning indebærer, at man flytter nogle dyr over til salgsbesætning og nogle dyr over til stambesætning. Hvis man prøver at sammenligne det kvantitativt, hvad

forslaget omhyggeligt ikke gør, bliver det fuldstændig klart, at man flytter over til salgsbesætning hele vejen igennem.

Man kan ganske roligt sige, at her er et forslag, som giver sig ud for at være et skattelettelseserhvervsfremmeforslag, men som i virkeligheden er udtryk for, at den socialdemokratiske ulv igen har påtaget sig rødhættes bedstemors skikkelse og ligger og mimrer om, hvor frygtelig god hun er. Det er bare ikke sandheden om dette forslag.

Skal man endelig overvinde det, som hr. Gammelgaard også med rette var bekymret ved, nemlig vanskelighederne med at praktisere den nugældende ordning, kan det i hvert fald laves både mere enkelt og mere forståeligt, end tilfældet er, og fremskridtspartiet vil som sit første udvalgsspørgsmål fremlægge et fuldstændigt kompromisforslag, så man kan se, hvordan man elegant og let kan løse de problemer, der er, på en måde, som burde kunne tilfredsstille alle her i tinget, uden at det får disse meget store ulemper, som det socialdemokratiske forslag har.

Blandt det socialdemokratiske forslags ulemper er også, at det så at sige er bygget op til at danne udgangspunkt for, at man senere kan skærpe beskatningen ved forlig med eventuelle rødekabinetter eller lignende ud i fremtiden. Også på det punkt vil det fremskridtsmodelforslag, som måske er bedre end den nuværende tilstand, idet man undgår dens ulemper, i hvert fald være meget bedre end regeringens forslag.

Rahbæk Møller (SF):

I gennemgangen af regeringens erhvervs-kattelove er vi nu nået frem til stambesætninger. Hidtil har det været en ret bedrøvelig gennemgang, men her havde vi egentlig ventet os, at der ville komme noget, som man med rimelighed kunne støtte.

Jeg kan også med det samme sige, at der er noget godt i forslaget. Det første, der er godt, er, at reglerne i det hele taget laves om, for de nuværende er svære at leve med. Det andet er, at den spekulationsmulighed, der ligger i, at folk kunne få en skattefordel ved en langsom udvidelse af besætningerne for derefter at afhænde dem med én gang, bortfalder.

Vi har ikke noget imod, at vilkårene nu lettes for folk, der etablerer sig eller har en